

Свето јеванђелије по Марку

Глава 1

1. Почетак јеванђелија Исуса Христа сина Божијега.
2. Као што стоји написано у пророка: Ево ја шаљем анђела својега пред лицем твојијем, који ће приправити пут твој пред тобом.
3. Глас онога што виче у пустињи: приправите пут господњи, поравните стазе његове.
4. Појави се Јован крстећи у пустињи, и проповиједајући крштење покајања за опроштење гријеха.
5. И излажаше к њему сва Јудејска земља и Јерусалимљани; и кршћаваше их све у Јордану ријеци, и исповиједаху гријехе своје.
6. А Јован бијаше обучен у камиљу длаку, и имаше појас кожан око себе; и јеђаше скакавце и мед дивљи.
7. И проповиједаше говорећи: Иде за мнош јачи од мене, пред ким ја нијесам достојан сагнути се и одријешити ремена на обући његовој.
8. Ја вас кршћавам водом, а он ће вас крстити Духом светијем.
9. И у то вријеме дође Исус из Назарета Галилејскога, и крсти га Јован у Јордану,
10. И одмах излазећи из воде видје небо гдје се отвори, и Дух као голуб сиђе нањ.
11. И глас дође с неба: Ти си син мој љубазни који је по мојој вољи.
12. И одмах Дух изведе га у пустињу.
13. И би ондје у пустињи дана четрдесет, и куша га сотона, и би са звјериње, и анђели слушаху му.
14. А пошто предадоше Јована, дође Исус у Галилеју проповиједајући јеванђелије о царству Божијему,
15. И говорећи: Изиђе вријеме и приближи се царство Божије; покајте се и вјерујте јеванђелије.
16. И ходећи покрај мора видје Симона, и Андрију брата његова гдје бацају мреже у море; јер бијаху рибари.
17. И рече им Исус: Хајдете за мнош, и учинићу вас ловцима људскијем.
18. И одмах оставивши мреже своје пођоше за њим.

19. И отишавши мало оданде угледа Јакова Зеведејева, и Јована брата његова, и они у лађи крпљаху мреже;
20. И одмах позва их; и оставивши оца својега Зеведеја у лађи с најамницима, пођоше за њим.
21. И дођоше у Капернаум; и одмах у суботу ушавши у зборницу учаше.
22. И дивљаху се науци његовој; јер их учаше као онај који власт има а не као књижевници.
23. И бијаше у зборници њиховој човјек с духом нечистијем, и повика
24. Говорећи: Прођи се, што је теби до нас, Исусе Назарећанине? Дошао си да нас погубиш? Знаш те ко си, светац Божиј.
25. И запријети му Исус говорећи: Умукни, и изиђи из њега.
26. И стресе га дух нечисти, и повика иза гласа, и изиђе из њега.
27. И уплашише се сви тако да питаху један другога говорећи: шта је ово? и каква је ово наука нова, да с власти и духовима нечистијем заповиједа, и слушају га?
28. И отиде глас о њему одмах по свој околини: Галилејској.
29. И одмах изишавши из зборнице дођоше у дом Симонов и Андријин е Јаковом и Јованом.
30. А ташта Симонова лежаше од грознице; и одмах казаше му за њу.
31. И приступивши подиже је узевши је за руку и пусти је грозница одмах, и служаше им.
32. А кад би пред вече, пошто сунце зађе, доношаху к њему све болеснике и бијесне.
33. И сав град бијаше се сабрао к вратима.
34. И исцијели многе болеснике од различнијех болести, и ђаволе многе истјера, и не дадијаше ђаволима да казују да га познаваху.
35. А у јутру врло рано уставши изиђе, и отиде насамо, и ондје се мољаше Богу.
36. И за њим потрчаше Симон и који бијаху с њим.
37. И нашавши га рекоше му: Траже те сви.
38. И рече им: Хајдемо у оближња села и градове да и тамо проповједим; јер сам ја на то дошао.
39. И проповиједа по зборницама њиховијем по свој Галилеји, и ђаволе изгони.
40. И дође к њему губавац молећи га и на кољенима клечећи пред њим и рече му: Ако хоћеш, можеш ме очистити.
41. А Исус смилувавши се пружи руку, и дохвативши га се рече му: Хоћу, очисти се.

42. И тек што му то рече, а губа отиде с њега, и оста чист.
43. И запријетивши му одмах истјера га,
44. И рече му: Гледај да никоме ништа не кажеш, него иди те се покажи свештенику, и принеси за чишћење своје што је заповједио Мојсије за свједочанство њима.
45. А он изишавши поче много проповиједати казивати шта је било тако да Исус не може јавно у град ући, него бијаше на пољу у пустије мјестима, и долажаху к њему са свију страна.

Глава 2

1. И уђе опет у Капернаум послѣ неколико дана; и чу се да је у кући.
2. И одмах скупише се многи тако да не могаху ни пред вратима да се спрате; и казиваше им ријеч.
3. И дођоше к њему с узетијем кога ношаше четворо.
4. И немогући приближити се к њему од народа открише кућу гдје он бијаше, и прокопавши спустише одар на коме узети лежаше.
5. А Исус видјевши вјеру њихову рече узетоме: Синко! опраштају ти се гријеси твоји.
6. А ондје сјеђаху неки од књижевника и помишљаху у срцима својима:
7. шта овај тако хули на Бога? Ко може опраштати гријехе осим једнога Бога?
8. И одмах разумјевши Исус духом својијем да они тако помишљају у себи, рече им: што тако помишљате у срцима својијем?
9. што је лакше? рећи узетоме: опраштају ти се гријеси? или рећи: устани и узми одар свој, и ходи?
10. Но да знате да власт има син човјечиј на земљи опраштати гријехе, (рече узетоме:)
11. Теби говорим: устани и узми одар свој, и иди дома.
12. И уста одмах, и узевши одар изиђе пред свима тако да се сви дивљаху и хваљаху Бога говорећи: Нигда тога видјели нијесмо.
13. И изиђе опет к мору; и сав народ иђаше к њему, и учаше их.
14. И пролазећи видје Левију Алфејева гдје сједи на царини, и рече му: Хајде за мном. И уставши отиде за њим.
15. И кад сјеђаше Исус за трпезом у кући његовој, и цариници и грјешници многи сјеђаху с њим и с ученицима његовијем: јер их бијаше много који иђаху за њим.
16. А књижевници и фарисеји видјевши га гдје једе с цариницима и с грјешницима говораху ученицима његовијем: За што с цариницима и грјешницима једе и пије?

17. И чувши Исус рече им: Не требају здрави љекара него болесни. Ја нијесам дошао да дозовем праведнике но грјешнике на покајање.
18. И бијаху ученици Јованови и фарисејски који пошћаху; и дођоше и рекоше му: За што ученици Јованови и фарисејски посте а твоји ученици не посте?
19. И рече им Исус: Еда ли могу сватови постити док је женик с њима? Докле год имају са собом женика не могу постити.
20. Него ће доћи дни кад ће се отети од њих женик, и тада ће постити у оне дне.
21. И нико не пришива нове закрпе на стару хаљину иначе ће одадријети нова закрпа од старога, и гора ће рупа бити.
22. И нико не љева нова вина у мјехове старе; иначе ново вино продре мјехове; и вино се пролије, и мјехови пропадну; него ново вино у нове мјехове љевати треба.
23. И догоди му се да иђаше у суботу кроз усјеве, и ученици његови трагаху путем класје.
24. И фарисеји говораху му: Гледај, за што чине у суботу што не ваља?
25. А он рече им: Нијесте ли никад читали шта учини Давид кад му би до невоље и огладње с онима што бијаху с њим?
26. Како уђе у Божију кућу пред Авиатаром поглаваром свештеничкијем и хљебове постављене поједе којијех не бијаше слободно никоме јести осим свештеника, и даде их онима који бијаху с њим?
27. И говораше им: Субота је начињена човјека рад, а није човјек суботе ради.
28. Дакле је господар син човјечиј и од суботе.

Глава 3

1. И уђе опет у зборницу, и ондје бјеше човјек са сухом руком.
2. И мотраху за њим не ће ли га у суботу исцијелити да га окриве.
3. И рече човјеку са сухом руком: Стани на сриједу.
4. И рече им: Ваља ли у суботу добро чинити или зло чинити? душу одржати, или погубити? А они мучаху.
5. И погледавши на њих с гњевом од жалости што су им онако срца одрвенила рече човјеку: Пружи руку своју. И пружи; и поста рука здрава као и друга.
6. И изишавши фарисеји одмах учинише за њега вијећу с Иродовцима како би га погубили.
7. А Исус отиде с ученицима својијем к мору; и многи народ из Галилеје иде за њим и из Јудеје;

8. И из Јерусалима и из Идумеје и испреко Јордана и од Тира и Сидона мноштво велико чувши шта он чини дође к њему.
9. И рече ученицима својијем да буде лађа у њега готова због народа, да му не досађује.
10. Јер многе исцијели тако да наваљиваху на њега који бијаху наказени болестима да га се дотакну.
11. И дуси нечисти кад га виђаху, нападаху к њему и викаху говорећи: Ти си син Божиј.
12. И много им пријећаше да га не прокажу.
13. И изиђе на гору, и дозвоа које он шћаше; и дођоше му.
14. И постави дванаесторицу да буду с њим, и да их пошилије да проповиједају,
15. И да имају власт да исцјељују од болести, и да изгоне ђаволе:
16. Првога Симона, и надједе му име Петар;
17. И Јакова Зеведејева и Јована брата Јаковљева, и надједе им имена Воанергес, које значи синови громови;
18. И Андрију и Филипа и Вартоломија и Матеја и Тому и Јакова Алфејева и Тадију и Симона Кананита,
19. И Јуду Искаротскога, који га и издаде.
20. И дођоше у кућу, и сабра се опет народ да не могаху ни хљеба јести.
21. И чувши то род његов изиђоше да га ухвате; јер говораху да је изван себе.
22. А књижевници који бијаху сишли из Јерусалима говораху: У њему је Веелзевул; и: он помоћу кнеза ђаволскога изгони ђаволе.
23. И дозвавши их говораше им у причама: како може сотона сотону изгонити?
24. И ако се царство само по себи раздијели, не може остати царство оно;
25. И ако се дом сам по себи раздијели, не може остати дом онај;
26. И ако сотона устане сам на се и раздијели се, не може остати, него ће пропасти.
27. Нико не може покућство јакога, ушавши у кућу његову, отети ако најприје јакога не свеже: и онда ће кућу његову оплијенити.
28. Заиста вам кажем: сви гријеси опростиће се синовима човјечијим, и хуљења на Бога, макар какова била:
29. А који похули на Духа светог нема опроштења ва вијек, него је крив вјечноме суду.
30. Јер говораху: У њему је нечисти дух.

31. И дође мати његова и браћа његова, и стојећи на пољу послаше к њему да га зову.
32. И сјеђаше народ око њега. И рекоше му: Ето мати твоја и браћа твоја и сестре твоје на пољу питају за те.
33. И одговори им говорећи: Ко је мати моја или браћа моја?
34. И погледавши око себе на народ који сјеђаше рече: Ево мати моја и браћа моја.
35. Јер ко изврши вољу Божију онај је брат мој и сестра моја и мати моја.

Глава 4

1. И опет поче учити код мора, и скупише се око њега људи многи тако да мора ући у лађу, и сједити на мору; а народ сав бијаше на земљи крај мора.
2. И учаше их у причама много, и говораше им у науци својој:
3. Слушајте: ево изиђе сијач да сије.
4. И кад сијаше догоди се да једно паде у крај пута, и дођоше птице и позобаше га.
5. А друго паде на каменито мјесто гдје не бијаше много земље; и одмах измиче; јер не бијаше у дубину земље;
6. А кад обасја сунце, увену, и будући да немаше коријена, усахну.
7. И друго паде у трње; и нарасте трње и удави га, и не донесе рода.
8. И друго паде на земљу добру; и даваше род који напредоваше и растијаше и доношаше по тридесет и по шесет и по сто.
9. И рече: ко има уши да чује нека чује.
10. А кад оста сам, запиташе га који бијаху с њим и са дванаесторицом за ову причу.
11. И рече им: Вама је дано да знате тајне царства Божијега, а онима на пољу све у причама бива;
12. Да очима гледају и да не виде, и да ушима слушају и да не разумију; да се како не обрате и да им се не опросте гријеси.
13. И рече им: Зар не разумијете ове приче? А како ћете све приче разумјети?
14. Сијач ријеч сије.
15. А оно су крај пута, гдје се сије ријечи и кад је чују одмах дође сотона и отме ријеч посијану у срцима њиховијем.
16. Тако су и оно што се сије на каменитијем мјестима који кад чују ријеч одмах је приме с радошћу;
17. Али немају коријена у себи него су непостојани, па кад буде до невоље или их потјерају ријечи ради, одмах се саблазне.

18. А оно су што се у трњу сије који слушају ријеч,
19. Али бриге овога свијета и пријевара богатства и остале сласти уђу и загуше ријеч, и без рода остане.
20. А оно су што се на доброј земљи сије који слушају ријеч и примају, и односе род по тридесет и по шесет и по сто.
21. И говораше им: Еда ли се свијећа ужиже да се метне под суд или под одар? а не да се на свијетњак метне?
22. Јер нема ништа тајно што не ће бити јавно; нити има што сакривено што не ће изићи на видјело.
23. Ако има ко уши да чује нека чује.
24. И говораше им: Памтите што чујете: каквом мјером мјерите онаквом ће вам се мјерити и дометнуће се вама који слушате.
25. Јер ко има даће му се; а који нема, узеће му се и оно што има.
26. И говораше им: тако је царство Божије као човјек кад баци сјеме у земљу;
27. И спава и устаје ноћу и дању: и сјеме ниче и расте, да не зна он.
28. Јер земља сама од себе најприје донесе траву, по том клас, па онда испуни пшеницу у класу.
29. А кад сазри род, одмах пошље сриг; јер наста жетва.
30. И говораше: Какво ћемо казати да је царство Божије? или у каквој ћемо га причи исказати?
31. Оно је као зрно горушичино које кад се посије у земљу мање је од свију сјемена на земљи:
32. А кад се посије, узрасте и буде веће од свега поврћа, и пусти гране велике да могу у његову хладу птице небеске живљети.
33. И таковијем многијем причама казиваше им ријеч колико могаху слушати.
34. А без прича не говораше им ни ријечи. А ученицима особито казиваше све.
35. И рече им онај дан у вече: Хајдемо на ону страну.
36. И отпустивши народ узеше га како бјеше у лађи; а и друге лађе бијаху с њим.
37. И постаде велика олуја; и валови тако заљеваху у лађу да се већ напуни.
38. А он на крми спаваше на узглављу; и пробудише га, и рекоше му: Учитељу! зар ти не мариш што гинемо?
39. И уставши запријети вјетру, и рече мору: ћути, престани. И утоли вјетар, и постаде тишина велика.

40. И рече им: За што сте тако страшљиви? Како немате вјере.

41. И уплашише се врло, и говораху један другоме: Ко је овај дакле да га и вјетар и море слушају.

Глава 5

1. И дођоше преко мора у околину Гадаринску.

2. И кад изиђе из лађе, одмах га сретe човјек с духом нечистијем.

3. Који живљаше у гробовима и нико а не могаше свезати ни веригама;

4. Јер је много пута био метнут у пута и у вериге, па је искидао вериге и пута изломио; и нико га не могаше укротити.

5. И једнако дан и ноћ бављаше се у гробовима и у горама вичући и бијући се камењем.

6. А кад видје Исуса из далека, потече и поклони му се.

7. И повикавши иза гласа рече : шта је теби до мене, Исусе сине Бога вишњега? Заклињем те Богом не мучи ме.

8. Јер му говораше: Изиђи, душе нечисти, из човјека.

9. И питаше га: Како ти је име? И одговори му: Легеон ми је име; јер нас је много.

10. И молише га много да их не шаље из оне околине.

11. А ондје по бријегу пасијаше велики крд свиња.

12. И молише га сви ђаволи говорећи: Пошљи нас у свиње да у њих уђемо.

13. И допусти им Исус одмах. И изишавши духови нечисти уђоше у свиње; и навали крд с бријега у море; а бијаше их око двије хиљаде; и потопише се у мору.

14. А свињари побјегоше, и јавише у граду и по селима. И изиђоше људи да виде шта је било.

15. И дођоше к Исусу, и видјеше бијеснога у коме је био легеон гдје сједи обучен и паметан; и уплашише се.

16. А они што су видјели казаше им шта би од бијеснога и од свиња.

17. И почеше га молити да иде из њиховијех крајева.

18. И кад уђе у лађу, мољаше га онај што је био бијесан да буде с њим.

19. А Исус не даде му, већ му рече: Иди кући својој к својима и кажи им шта ти Господ учини, и како те помилова.

20. И отиде и поче проповиједати у Десет градова шта му учини Исус; и сви се дивљаху.

21. И кад пређе Исус у лађи опет на ону страну, скупи се народ многи око њега; и бјеше крај мора.

22. И гле дође један од старјешина зборничкијех по имену Јаир; и видјевши га паде пред ноге његове.
23. И мољаше га врло говорећи: Кћи је моја на смрти; да дођеш и метнеш на њу руке да оздрави и живи.
24. И пође с њим; и за њим иђаше народа много, и туркаху га.
25. И жена некаква која је дванаест година боловала од течења крви.
26. И велику муку поднијела од многијех љекара и потрошила све што је имала и ништа јој нијесу помогли него још горе начинили,
27. Кад је чула за Исуса, дође у народу састраг, и дотаче се хаљине његове.
28. Јер говораше: Ако се само дотакнем хаљина његовијех оздравићу.
29. И одмах пресахну извор крви њезине, и осјети у тијелу да оздрави од болести.
30. И одмах Исус осјети у себи силу што изиђе из њега, и обазревши се на народ рече: Ко се то дотаче мојијех хаљина?
31. И рекоше му ученици његови: Видиш народ гдје те турка, па питаш: ко се дотаче мене?
32. И он се обзираше да види ону која то учини.
33. А жена уплашивши се дркташе, и знајући што јој се догоди, дође и клече пред њим, и каза му сву истину.
34. А он рече јој: Кћери! вјера твоја поможе ти; иди с миром, и буди здрава од болести своје.
35. Још он говораше, а дођоше од старјешине зборничкога говорећи: Кћи твоја умрије: шта већ трудиш учитеља?
36. А Исус одмах чувши ријеч што рекоше рече старјешини: Не бој се, само вјеруј.
37. И не даде за собом ићи никоме осим Петра и Јакова и Јована брата Јаковљева,
38. И дође у кућу старјешине зборничкога, и видје вреву и плач и јаук велики.
39. И ушавши рече им: шта сте узаврели те плачете? Дјевојка није умрла, него спава.
40. И подсмјеваху му се. А он истјеравши све узе оца дјевојчина и матер који бијаху с њим и уђе гдје лежаше дјевојка.
41. И узевши дјевојку за руку рече јој: Талита куми, које значи: Дјевојко, теби говорим, устани.
42. И одмах уста дјевојка, и хођаше; а бјеше од дванаест година. И зачудише се чудом великијем.

43. И запријети им врло да нико не дозна за то, и рече: Подајте јој нек једе.

Глава 6

1. И изиђе оданде и дође на своју постојбину; и за њим идоше ученици његови.
2. И кад дође субота, поче учити у зборници. И многи који слушаху, дивљаху се говорећи: Откуд овоме то? И каква му је премудрост дана? И чудеса таква рукама његовијем чине се?
3. Није ли ово дрводјеља, син Маријин, а брат Јаковљев и Јосијн и Јудин и Симонов? И нијесу ли сестре његове овдје међу нама? И саблажњаваху се о њега.
4. А Исус рече им: Нигдје није пророк без части до на постојбини својој и у роду и у дому своме.
5. И не могаше ондје ниједнога чуда да учини, осим што мало болесника исцијели метнувши на њих руке.
6. И дивљаше се невјерству њиховоме. И иђаше по околнијем селима и учаше.
7. И дозво дванаесторицу, и поче их слати два и два, и даваше им власт над духовима нечистијем.
8. И заповједи им да ништа не узимају на пут осим једнога штапа: ни торбе ни хљеба ни новаца у појасу;
9. Него обувени у опанке, и не облачити двију хаљина.
10. И рече им: Гдје уђете у дом ондје останите док не изиђете оданде.
12. И ако вас ко не прими и не послуша вас, излазећи оданде отресите прах с ногу својијех за свједочанство њима. Заиста вам кажем: лакше ће бити Содому и Гомору у дан страшнога суда него граду ономе.
12. И отишавши проповиједлаху да се треба кајати:
13. И ђаволе многе изгоњлаху: и мазаху уљем многе болеснике; и исцјељивлаху.
14. И зачу цар Ирод за Исуса (јер његово име бијаше се разгласило) и рече: Јован крститељ из мртвијех уста, за то чини чудеса.
15. Други говораху: То је Илија. А други говораху: То је пророк или као који од пророка.
16. А кад чу Ирод, рече: То је Јован кога сам ја посјекао, он уста из мртвијех.
17. Јер овај Ирод посла те ухватише Јована, и свезавши баци га у тамницу Иродијаде ради жене Филипа брата својега, јер се ожени њом.
18. Јер Јован говораше Ироду: Не можеш ти имати жене брата својега.
19. А Иродијада расрди се на њега и шћаше да га убије, али не могаше.

20. Јер се Ирод бојаше Јована, знајући га да је човјек праведан и свет, и чуваше га; и много којешта чињаше како му он рече, и радо га слушаше.
21. И догоди се дан згодан, кад Ирод на дан свога рођења даваше вечеру кнезовима својим и војводама и старјешинама Галилејским.
22. И ушавши кћи Иродијадина и игравши и угодивши Ироду и гостима његовим рече цар дјевојци: Ишти у мене штагод хоћеш, и даћу ти.
23. И закле јој се: штогод заиштеш у мене даћу ти, да би било и до по царства мога.
24. А она изишавши рече матери својој: шта ћу искати? А она рече: Главу Јована крститеља.
25. И одмах ушавши брзо к цару заиска говорећи: Хоћу да ми даш сад на кругу главу Јована крститеља.
26. И забрину се цар, али клетве ради и гостију својим не хтје је одрећи.
27. И одмах посла цар целата и заповиједи да донесе главу његову.
28. А он отишавши посијече га у тамници, и донесе главу његову на кругу, и даде дјевојци, а дјевојка даде је матери својој.
29. И чувши ученици његови дођоше и узеше тијело његово, и метнуше га у гроб.
30. И скупише се апостоли к Исусу, и јавише му све и што учинише и шта људе научише.
31. И рече им: Дођите ви сами насамо, и почините мало. Јер их бијаше много који долазе и одлазе, и не имаху кад ни јести.
32. И отидоше на лађи у путо мјесто сами.
33. И видјеше их људи кад иђаху, и познаше их многи, и пјешнице из свију градова стјечаху се онамо, и престигоше их, и скупише се око њега.
34. И изишавши Исус видје народ многи, и сажали му се јер бијаху као овце без пастира; и поче их учити много.
35. И кад би већ пред ноћ, приступише к њему ученици његови говорећи: Пусто је мјесто, а већ је доцкан;
36. Отпусти их нека иду у околна села и паланке да купе себи хљеба; јер немају шта јести.
37. А он одговарајући рече им: Подајте им ви нека једу. И рекоше му: Већ ако да идемо да купимо за двјеста гроша хљеба, и да им дамо да једу?
38. А он им рече: Колико хљебова имате? Идите видите. И видјевши рекоше: Пет хљебова и двије рибе.
39. И заповједи им да их посаде све на гомиле по зеленој трави.
40. И посадише се на гомиле по сто и по педесет.

41. И узевши онијех пет хљебова и двије рибе погледа на небо, и благослови, па преломи хљебове, и даде ученицима својијем да метну испред њих; и оне двије рибе раздијели свима.
42. И једоше сви, и наситише се.
43. И накупише комада дванаест котарица пунијех и од риба.
44. А бијаше онијех што су јели хљебове око пет хиљада људи.
45. И одмах натјера ученике своје да уђу у лађу и да иду напријед на ону страну у Витсаиду док он отпусти народ.
46. И отпустивши их отиде на гору да се помоли Богу.
47. И у вече бијаше лађа насред мора, а он сам на земљи.
48. И видје их гдје се мучаху веслајући; јер им бијаше противан вјетар. И око четврте страже ноћне дође к њима идући по мору; и шћадијаше да их мимоиђе.
49. А они видјевши га гдје иде по мору мишљаху да је утвара, и повикаше;
50. Јер га сви видјеше и поплашише се. И одмах проговори с њима, и рече им: Не бојте се, ја сам, не плашите се.
54. И уђе к њима у лађу, и утоли вјетар; и врло се уплашише, и дивљаху се.
52. Јер их не научише хљебови; јер се бијаше срце њихово окаменило.
53. И прешавши дођоше у земљу Генисаретску, и стадоше у крај.
54. И кад изиђоше из лађе, одмах га познаше људи.
55. И оптрчавши сав онај крај почеше на одрима доносити болеснике гдје чујаху да је он.
56. И кудгод иђаше у села или у градове или у паланке, на раскршћима метаху болеснике и мољаху га да се барем скута од хаљине његове дотакну: и оздрављаху сви који га се дотицаху.

Глава 7

1. И скупише се око њега фарисеји и неки од књижевника који бијаху дошли из Јерусалима.
2. И видјевши неке од ученика његовијех да нечистијем, то јест неумивенијем, рукама једу хљеб, укорише их.
3. Јер фарисеји и сви Чивути не једу док не умију руку до лаката, држећи се онога што им је остало од старијех;
4. И кад дођу с пазара, не једу док се не умију; и још много има што су примили те држе: перу чаше и жбанове и котлове и клупе.
5. А по том питаху га фарисеји и књижевници: За што ученици твоји не живе као што нам је остао од старијех, него једу хљеб неумивенијем

рукама?

6 А он одговарајући рече им: Добро је пророковао Исаија за вас лицемјере, као што је писано: ови људи уснама ме поштују, а срце њихово далеко стоји од мене.

7. Но залуду ме поштују учећи наукама, заповијестима људскијем.

8. Јер остависте заповијести Божије, а држите обичаје људске, прање жбанова и чаша; и друга многа таква чините.

9. И рече им: Добро укидате заповијест Божију да свој обичај сачувате.

10. Јер Мојсије рече: поштуј оца својега и матер своју; и: који опсује оца или матер смрћу да умре.

11. А ви кажете: ако рече човјек оцу или матери: корван, то јест: прилог је чим бих ти ја могао помоћи.

12. И тако не дате му ништа учинити оцу својему или матери својој,

13. Укидајући ријеч Божију својијем обичајем који сте поставили; и овако много којешта чините.

14. И дозавши сав народ рече им: Послушајте мене сви, и разумијте.

15. Ништа нема што би човјека могло опоганити да уђе споља у њега, него што излази из њега оно је што погани човјека.

16. Ако ко има уши да чује нека чује.

17. И кад дође од народа у кућу питаху га ученици његови за причу.

18. И рече им: Зар сте и ви тако неразумни? Не разумијете ли да штогод у човјека споља улази не може га опоганити?

19. Јер му не улази у срце него у трбух; и излази на поље чистећи сва јела.

20. Још рече: што излази из човјека оно погани човјека;

21. Јер изнутра из срца људскога излазе мисли зле, прељубе, курварства, убиства,

22. Крађе, лакомства, пакости, злоће, лукавство, срамоте, зло око, хуљење на Бога, понос, безумље.

23. Сва ова зла изнутра излазе, и погане човјека.

24. И уставши оданде отиде на крајеве Тирске и Сидонске, и ушавши у кућу шћадидјаше да нико не чује зањ; и не може се сакрити.

25. Јер чувши зањ жена што у њезиној кћери бијаше дух нечисти, дође и паде к ногама његовима.

26. А жена та бијаше Гркиња родом Сирофиничанка, и мољаше га да истјера ђавола из кћери њезине.

27. А Исус рече јој: Стани да се најприје дјеча нахране; јер није право узети хљеб од дјече и бацити псима.

28. А она одговарајући рече му: Да, Господе; али и пси под трпезом једу од мрва дјетињијех.
29. И рече јој: За ту ријеч иди; изиђе ђаво из кћери твоје.
30. И дошавши кући нађе да је ђаво изишао, и кћи лежаше на одру.
31. И опет изиђе Исус из крајева Тирскијех и Сидонскијех и дође на море Галилејско у крајеве Десетоградске.
32. И доведоше к њему глуха и мутава, и мољаху га да метне нањ руку.
33. И узевши га из народа насамо метну прсте своје у уши његове, и плунувши дохвати се језика његова;
34. И погледавши на небо уздахну, и рече му: Ефата, то јест: отвори се.
35. И одмах му се отворише уши, и раздријеши се свеза језика његова, и говораше лијепо.
36. И запријети им да никоме не казују; али што им он забрањиваше они још већма разглашиваху.
37. И врло се дивљаху говорећи: Све добро чини; и глухе чини да чују и нијеме да говоре.

Глава 8

1. У то вријеме, кад бијаше врло много народа и не имадијаху шта јести, дозво Исус ученике своје и рече им:
2. жао ми је народа, јер већ три дана стоје код мене и немају ништа јести.
3. И ако их отпустим гладне кућама њиховијем, ослабиће на путу; јер су многи од њих дошли из далека.
4. И одговорише му ученици његови: Откуда ћемо узети хљеба овдје у пустињи да их нахранимо?
5. И запита их: Колико имате хљебова? А они казаше: Седам.
6. И заповједи народу да посједају по земљи; и узевши онијех седам хљебова и хвалу давши, преломи, и даде ученицима својијем да раздаду; и раздадоше народу.
7. И имаху мало рибица; и њих благословивши рече да и њих раздаду.
8. И једоше, и наситише се, и накупише комада што претече седам котарица.
9. А онијех што су јели бијаше око четири хиљаде. И отпусти их.
10. И одмах уђе у лађу с ученицима својијем, и дође у околине Далманутске.
11. И изиђоше фарисеји, и почеше се препирати с њим, и кушајући га искаху од њега знак с неба.
12. И уздахнувши духом својијем рече: За што род овај знак тражи? Заиста вам кажем: не ће се дати роду овоме знак.

13. И оставивши их улезе опет у лађу, и отиде на ону страну.
44. И заборавише ученици његови узети хљеба, и немаху са собом у лађи до један хљеб.
45. И заповиједаше им говорећи: Гледајте, чувајте се квасца фарисејскога и квасца Иродова.
16. И мишљаху један другоме говорећи: То је што хљеба немамо.
17. И разумјевши Исус рече им: шта мислите што хљеба немате? Зар још не осјећате, нити разумијете? Зар је још окамењено срце ваше?
18. Очи имате и не видите? уши имате и не чујете? И не памтите ли.
19. Кад ја пет хљебова преломих на пет хиљада, колико котарица пунијех комада накуписте? Рекоше му: Дванаест.
20. А кад седам на четири хиљаде, колико пунијех котарица накуписте комада? А они рекоше: Седам.
21. И рече им: Како не разумијете?
22. И дође у Витсаиду; и доведоше к њему слијепа, и мољаху га да га се дотакне.
23. И узевши за руку слијепога изведе га на поље из села, и плъунувши му у очи метну руке нањ, и запита га види ли што.
24. И погледавши рече: Видим људе гдје иду као дрва.
25. И по том опет метну му руке на очи, и рече му да погледа: и исцијели се, и видје све лијепо.
26. И посла га кући његовој говорећи: Ни улази у село, нити казуј коме у селу.
27. И изиђе Исус и ученици његови у села ћесарије Филипове; и путем питаше ученике своје говорећи им: Ко говоре људи да сам ја?
28. А они одговорише: Јован крститељ; други: Илија; а други: који од пророка.
29. А он им рече: А ви шта мислите ко сам ја? А Петар одговарајући рече му: Ти си Христос.
30. И запријети им да ником не казују за њега.
31. И поче их учити да сину човјечијему ваља много пострадаати, и да ће га окривити старјешине и главари свештенички и књижевници, и да ће га убити, и трећи дан да ће устати.
32. И говораше о том не устручавајући се. И Петар узе га и поче га одвраћати.
33. А он обрнувши се и погледавши на ученике своје запријети Петру говорећи: Иди од мене сотоно; јер ти не мислиш што је Божије него што је људско.

34. И дозвавши народ с ученицима својима рече им: Ко хоће за мном да иде нека се одрече себе и узме крст свој, и за мном иде.
35. Јер ко хоће душу своју да сачува, изгубиће је; а ко изгуби душу своју мене ради и јеванђелија онај ће је сачувати.
36. Јер каква је корист човјеку ако задобије сав свијет а души својој науди?
37. Или какав ће откуп дати човјек за душу своју?
38. Јер ко се постиди мене и мојијех ријечи у род овоме прељуботворноме и грјешном, и син ће се човјечиј постидјети њега кад дође у слави оца својега с анђелима светима.

Глава 9

1. И рече им: Заиста вам кажем: имају неки међу овима што стоје овдје који не ће окусити смрти док не виде царство Божије да дође у сили.
2. И послје шест дана узе Исус Петра и Јакова и Јована и изведе их на гору високу саме; и преобрази се пред њима.
3. И хаљине његове постадоше сјајне и врло бијеле као снијег, као што не може бјелина убијелити на земљи.
4. И указа им се Илија с Мојсијем гдје се разговараху с Исусом.
5. И Петар одговарајући рече Исусу: Рави! добро нам је овдје бити; и да начинимо три сјенице: теби једну и Мојсију једну и Илији једну.
6. Јер не знадијаше шта говори; јер бијаху врло уплашени.
7. И постаде облак те их заклони; и дође глас из облака говорећи: Ово је син мој љубазни; њега послушајте.
8. И у једанпут погледавши никога не видјеше осим Исуса сама са собом.
9. А кад силажаху с горе запријети им да ником не казују шта су видјели, док син човјечиј не устане из мртвијех.
10. И ријеч задржаше у себи питајући један другога: шта то значи устати из мртвијех?
11. И питаху га говорећи: Како говоре књижевници да Илија треба најприје да дође?
12. А он одговарајући рече им: Илија ће доћи најприје, и уредити све; али и син човјечиј треба да много пострада и да се понизи, као што је писано.
13. Али вам кажем да је и Илија дошао и учинише с њим шта хтједоше, као што је писано за њега.
14. И дошавши к ученицима својим видје народ многи око њих и књижевнике гдје се препиру с њима.

15. И одмах видјевши га сав народ уплаши се и притрчавши називаху му Бога.
16. И упита књижевнике: шта се препирете с њима?
17. И одговарајући један од народа рече: учитељу! доведох к теби сина својега у коме је дух нијем.
18. И сваки пут кад га ухвати ломи га, и пјену баца, и шкргуће зубима; и суши се. И рекох ученицима твојијем да га истјерају; и не могоше.
19. А он одговарајући му рече: О роде невјерни! докле ћу с вама бити? докле ћу вас трпљети? Доведите га к мени.
20. И доведоше га к њему; и кад га видје одмах га дух стаде ломити; и панувши на земљу ваљаше се бацајући пјену.
21. И упита оца његова: Колико има времена како му се то догодило? А он рече: Из дјетињства;
22. И много пута баца га у ватру и у воду да га погуби; него ако што можеш помози нам, смилуј се на нас.
23. А Исус рекне му: Ако можеш вјеровати: све је могуће ономе који вјерује.
24. И одмах повикавши отац дјетињи са сузама говораше: Вјерујем, Господе! помози мојему невјерју.
25. А Исус видећи да се стјече народ запријети духу нечистоме говорећи му: Душе нијеси и глух ! Ја ти заповиједам, изиђи из њега и више не улази у њега.
26. И повикавши и изломивши га врло изиђе; и учини се као мртав тако да многи говораху: умрије.
27. А Исус узевши га за руку подиже га; и уста.
28. И кад уђе у кућу питаху га ученици његови насамо: За што га ми не могосмо истјерати?
29. И рече им: Овај се род ничим не може истјерати до молитвом и постом.
30. И изишавши оданде иђаху кроз Галилеју; и не шћадияше да ко дозна.
31. Јер учаше ученике своје, и говораше им да ће се син човјечиј предати у руке људске, и убиће га, и пошто га убију устаће трећи дан.
32. А они не разумијеваху ријечи, и не смједијаху да га запитају.
33. И дође у Капернаум, и кад бјеше у кући запита их: шта се препирасте путем међу собом?
34. А они мучаху; јер се путем препираше међу собом ко је највећи.
35. И сједавши дозво дванаесторицу и рече им: Који хоће да буде први нека буде од свију најзадњи и свима слуга.

36. И узевши дијете метну га међу њих и загрливши га рече им:
37. Ко једно овакво дијете прими у име моје, мене прима; а ко мене прими, не прима мене него онога који је мене послао.
38. Одговори му Јован говорећи: учитељу! видјесмо једнога гдје именовом твојијем изгони ђаволе који не иде за нама; и забранисмо му, јер не иде за нама.
39. А Исус рече: Не браните му; јер нема никога који би именовом мојијем чудо чинио да може брзо зло говорити за мношвом.
40. Јер ко није против вас с вама је.
41. Јер ко вас напоји чашом воде у име моје, за то што сте Христови, заиста вам кажем: не ће му пропасти плата.
42. А који саблазни једнога од ових малијех који вјерују мене, боље би му било да се објеси камен воденични о врату његову и да се баци у море.
43. И ако те рука твоја саблажњава, одсијечи је: боље ти је без руке у живот ући, него ли с обје руке ући у пакао, у огањ вјечни,
44. Гдје црв њихов не умире, и огањ се не гаси.
45. И ако те нога твоја саблажњава, одсијечи је: боље ти је ући у живот хромом, него ли с двије ноге да те баце у пакао, у огањ вјечни,
46. Гдје црв њихов не умире, и огањ се не гаси.
47. Ако те и око твоје саблажњава, ископај га: боље ти је с једнијем оком ући у царство Божије, него ли с два ока да те баце у пакао огњени,
48. Гдје црв њихов не умире, и огањ се не гаси.
49. Јер ће се сваки огњем посолити, и свака ће се жртва сољу посолити.
50. Добра је со; али ако со буде неслана, чим ће се осолити? Имајте со у себи, и мир имајте међу собом.

Глава 10

1. И уставши оданде дође у околине Јудејске преко Јордана, и стече се опет народ к њему; и као што обичај имаше, опет. их учаше.
2. И приступивши фарисеји упиташе га кушајући: Може ли човјек пустити жену?
3. А он одговарајући рече им: шта вам заповиједа Мојсије?
4. А они рекоше: Мојсије допусти да јој се да распусна књига и да се пусти.
5. И одговарајући Исус рече им: По тврђи вашег срца написа вам он заповијест ову.
6. А у почетку створења мужа и жену створио их је Бог.
7. За то остави човјек оца својега и матер и прилијепи се к жени својој.

8. И буду двоје једно тијело. Тако нијесу више двоје него једно тијело.
9. А што је Бог саставио човјек да не раставља.
10. И у кући опет запиташе га за то ученици његови.
11. И рече им: Који пусти жену и ожени се другом, чини прељубу на њој.
12. И ако жена остави мужа својега и пође за другога, чини прељубу.
13. И доношаху к њему дјецу да их се дотакне; а ученици брањаху онима што их доносаху.
14. А Исус видјевши расрди се и рече им: Пустите дјецу нека долазе к мени, и не браните им; јер је таковијех царство Божије.
15. Заиста вам кажем: који не прими царства Божијега као дијете, не ће ући у њега.
16. И загрливши их метну на њих руке те их благослови.
17. И кад изиђе на пут, притрча неко, и клекнувши на кољена пред њим питаше га: учитељу благи! шта ми треба чинити да добијем живот вјечни?
18. А Исус рече му: што ме зовеш благијем? нико није благ осим једнога Бога.
19. Заповијести знаш: не чини прељубе; не убиј; не укради; не свједочи лажно; не чини неправде никоме; поштуј оца својега и матер.
20. А он одговарајући рече му: Учитељу! све сам ово сачувао од младости своје.
21. А Исус погледавши на њ, омиље му, и рече му: Још ти једно не достаје: иди продај све што имаш и подај сиромасима; и имаћеш благо на небу; и дођи те хајде за мном узевши крст.
22. А он поста зловољан од ове ријечи, и отиде жалостан; јер бијаше врло богат.
23. И погледавши Исус рече ученицима својима: Како је тешко богатима ући у царство небеско!
24. А ученици се уплашише од ријечи његовијех. А Исус опет одговарајући рече им: Дјецо! како је тешко онима који се уздају у своје богаство ући у царство Божије!
25. Лакше је камили проћи кроз иглене уши него ли богатоме ући у царство Божије.
26. А они се врло дивљаху говорећи у себи: Ко се дакле може спасти?
27. А Исус погледавши на њих рече: Људима је немогуће, али није Богу: јер је све могуће Богу.
28. А Петар му поче говорити: Ето ми ћемо оставили све, и за тобом идемо.

29. А Исус одговарајући рече: Заиста вам кажем: нема никога који је оставио кућу, или браћу, или сестре, или оца, или матер, или жену, или дјецу, или земљу, мене ради и јеванђелија ради,
30. А да не ће примити сад у ово вријеме сто пута онолико кућа, и браће, и сестара, и отаца, и матера, и дјеце, и земље, у прогоњењу, а на ономе свијету живот вјечни.
31. Али ће многи први бити пошљедњи, и пошљедњи први.
32. А кад иђаху путем у Јерусалим, Исус иђаше пред њима, а они се чуђаху, и за њим иђаху са страхом. И узевши опет дванаесторицу поче им казивати шта ће бити од њега:
33. Ево идемо у Јерусалим, и син човјечиј предаће се главарима свештеничкијем и књижевницима и осудиће га на смрт, и предаће га незнабошцима;
34. И наругаће му се, и биће га, и поплуваће га, и убиће га, и трећи дан устаће.
35. И пред њега дођоше Јаков и Јован, синови Зеведејеви, говорећи: учитељу! хоћемо да нам учиниш за што ћемо те молити.
36. А он им рече: што хоћете да вам учиним?
37. А они му рекоше: Дај нам да сједемо један с десне стране теби а други с лијеве, у слави твојој.
38. А Исус им рече: Не знате шта иштете: можете ли пити чашу коју ја пијем, и крстити се крштењем којијем се ја крстим?
39. А они му рекоше: Можемо. А Исус рече им: чашу дакле коју ја пијем испићете; и крштењем којијем се ја крстим крстићете се;
40. Али да сједете с десне стране мени и с лијеве, не могу ја дати него којима је уготовљено.
41. И чувши то десеторица почеше се срдити на Јакова и на Јована.
42. А Исус дозвавши их рече им: Знате да кнезови народни владају народом и поглавари његови управљају њим.
43. Али међу вама да не буде тако; него који хоће да буде већи међу вама, да вам служи.
44. И који хоће први међу вама да буде, да буде свима слуга.
45. Јер син човјечиј није дошао да му служе него да служи, и да да душу своју у откуп за многе.
46. И дођоше у Јерихон. И кад излажаше из Јерихона, он и ученици његови и народ многи, син Тимејев Вартимеј слијепи сјеђаше крај пута и прошаше.
47. И чувши да је то Исус Назарећанин стаде викати и говорити: Сине Давидов Исусе! помилуј ме!
48. И пријеђаху му многи да ућути, а он још већма викаше: Сине Давидов! помилуј ме!

49. И ставши Исус рече да га зовну. И зовнуше слијепца говорећи му: Не бој се, устани, зове те.

50. А он збацивши са себе хаљине своје устаде, и дође к Исусу.

51. И одговарајући рече му Исус: шта ћеш да ти учиним? А слијепи рече му: Равуни! да прогледам.

52. А Исус рече му: Иди, вјера твоја поможе ти. И одмах прогледа, и отиде путем за Исусом.

Глава 11

1 И кад се приближи к Јерусалиму, к Витфази и Витанији, код горе Маслинске, посла двојицу од ученика својијех

2. И рече им: Идите у село што је према вама, и одмах како уђете у њега наћи ћете магаре привезано, на које нико од људи није усјео; одријешите га и доведите.

3. И ако вам ко рече: шта то чините? кажите: треба Господу; и одмах ће га послати амо.

4. А они отидоше, и нађоше магаре привезано код врата на пољу на раскршћу, и одријешеше га.

5. И неки од онијех што стајаху ондје рекоше им: Зашто дријешите магаре?

6. А они рекоше им као што им заповједи Исус; и оставише их.

7. И доведоше магаре к Исусу, и метнуше на њ хаљине своје; и усјео на њ.

8. А многи простијеше хаљине своје по путу; а једни резаху грање од дрвета, и простираху по путу.

9. А који иђаху пред њим и за њим, викаху говорећи: Осана! благословен који иде у име Господње!

10. Благословено царство оца нашега Давида које иде у име Господње! Осана на висини!

11. И уђе Исус у Јерусалим, и у цркву; и промотривши све, кад би у вече, изиђе у Витанију с дванаесторицом.

12. И сјутрадан кад изиђоше из Витаније, огладње.

13. И видјевши из далека смокву с лишћем дође не би ли што нашао на њој; и дошавши к њој ништа не нађе осим лишћа; јер још не бјеше вријеме смоквама.

14. И одговарајући Исус рече јој: Да од сад од тебе нико не једе рода до вијека. И слушаху ученици његови.

15. И дођоше опет у Јерусалим; и ушавши Исус у цркву стаде изгонити оне који продаваху и куповаху по цркви; и испремета трпезе онијех што мијењаху новце, и клупе онијех што продаваху голубове.

16. И не дадијаше да ко пронесе суда кроз цркву.
17. И учаше говорећи им: Није ли писано: дом мој нека се зове дом молитве свима народима? А ви начинисте од њега хајдучку пећину.
18. И чуше књижевници и главари свештенички, и тражаху како би га погубили; јер га се бојаху; јер се сав народ чуђаше науци његовој.
19. И кад би у вече изиђе на поље из града.
20. И у јутру пролазећи видјеше смокву гдје се посушила из коријена.
21. И опоменувши се Петар рече му: Рави! гле, смоква што си је проклео посушила се.
22. И одговарајући Исус рече им:
23. Имајте вјеру Божију; јер вам заиста кажем: ако ко рече гори овој : дигни се и баци се у море, и не посумња у срцу својему, него узвјерује да ће бити као што говори: биће му штогод рече.
24. За то вам кажем: све што иштете у својој молитви вјерујте да ћете примити; и биће вам.
25. И кад стојите на молитви, праштајте ако што имате на кога: да и отац ваш који је на небесима опрости вама погрјешке ваше.
26. Ако ли пак ви не опраштате, ни отац ваш који је на небесима не ће опростити вама погрјешака вашијех.
27. И дођоше опет у Јерусалим; и кад хођаше по цркви дођоше к њему главари свештенички и књижевници и старјешине,
28. И рекоше му: Каквом власти то чиниш? И ко ти даде власт ту, да то чиниш?
29. А Исус одговарајући рече им: И ја ћу вас да упитам једну ријеч, и одговорите му; ја ћу вам казати каквом власти ово чиним.
30. Крштење Јованово или би с неба или од људи? одговорите ми.
31. И мишљаху у себи говорећи: Ако речемо: с неба; рећи ће: за што му дакле не вјеровасте?
32. Ако ли речемо: од људи; бојимо се народа; јер сви мишљаху за Јована да заиста пророк бјеше. .
33. И одговарајући рекоше Исусу: Не знамо. И Исус одговарајући рече њима: Ни ја вама не ћу казати каквом власти ово чиним.

Глава 12

1. И поче им говорити у причама: Посади човјек виноград, и огради плотом, и ископа пивницу, и начини кулу, и даде га виноградарима, па отиде.
2. И кад дође вријеме, посла к виноградарима слугу да прими од виноградара од рода виноградскога.

3. А они ухвативши слугу избише га, и послаше празна.
4. И опет посла к њима другога слугу; и онога бише камењем, и разбише му главу, и послаше га срамотна.
5. И опет посла другога; и онога убише; и многе друге, једне избише а једне побише.
6. Још дакле имаше јединога својега милог сина, посла и њега најпослије к њима говорећи: Постидјеће се сина мојега.
7. А виноградари рекоше у себи: Ово је нашљедник, ходите да га убијемо, и нама ће остати очевина његова.
8. И ухватише га, и убише, и избацише га на поље из винограда.
9. Шта ће дакле учинити господар од винограда? Доћи ће и погубиће виноградаре, и даће виноград другима.
10. Зар нијесте читали у писму ово: камен који одбацише зидари, онај поста глава од угла;
11. То би од Господа и дивно је у вашијем очима?
12. И гледаху да га ухвате, али се побојаше народа; јер разумјеше да за њих говори причу; и оставивши га отидоше.
13. И послаше к њему неке од фарисеја и Иродоваца да би га ухватили у ријечи.
14. А они дошавши рекоше му: учитељу! знамо да си истинит, и да не мариш ни за кога; јер не гледаш ко је ко, него заиста путу Божијему учиш; треба ли ћесару давати харач или не? Хоћемо ли дати или да не дамо?
15. А он знајући њихово лицемјерје рече им: што ме кушате? Донесите ми новац да видим.
16. А они донесоше. И рече им: чији је образ овај и натпис? А они му рекоше: ћесарев.
17. И одговарајући Исус рече им: Подајте ћесарево ћесару, и Божије Богу. И чудише му се.
18. И дођоше к њему садукееји који кажу да нема васкрсенија, и запиташе га говорећи:
19. Учитељу! Мојсије нам написа: ако коме брат умре и остави жену а дјеце не остави, да брат његов узме жену његову и да подигне сјеме брату својему.
20. Седам браће бјеше: и први узе жену, и умрије без порода.
21. И други узе је, и умрије, и ни он не остави порода; тако и трећи.
22. И узеше је седморица, и не оставише порода. А послвије свију умрије и жена.
23. О васкрсенију дакле кад устану кога ће од њих бити жена? јер је за седморицом била.

24. И одговарајући Исус рече им: За то ли се ви варате што не знате писма ни силе Божије?
25. Јер кад из мртвијех устану, нити ће се женити ни удавати, него су као анђели на небесима.
26. А за мртве да устају нијесте ли читали у књигама Мојсијевим како му рече Бог код купине говорећи: ја сам Бог Аврамов, и Бог Исаков, и Бог Јаковљев?
27. Није Бог Бог мртвијех, него Бог живијех. Ви се дакле врло варате.
28. И приступи један од књижевника који их слушаше како се препиру, и видје да им добро одговара, и запита га: Која је прва заповијест од свију?
29. А Исус одговори му: Прва је заповијест од свију: чуј Израилу, Господ је Бог наш Господ једини;
30. И љуби Господа Бога својега свијем срцем својијем и свом душом својом и свијем умом својијем и свом снагом својом. Ово је прва заповијест.
31. И друга је као и ова: љуби ближњега својега као самога себе. Друге заповијести веће од овијех нема.
32. И рече му књижевник: Добро, учитељу! право си казао да је један Бог, и нема другога осим њега;
33. И љубити га свијем срцем и свијем разумом и свом душом и свом снагом, и љубити ближњега као самога себе, веће је од свију жртава и прилога.
34. А Исус видјевши како наметно одговори рече му: Нијеси далеко од царства Божијега. И нико више не смијаше да га запита.
35. И одговори Исус и рекне учећи у цркви: Како говоре књижевници да је Христос син Давидов?
36. Јер сам Давид каза Духом светијем: рече Господ Господу мојему: сједи мени с десне стране, док положим непријатеље твоје подножје ногама твојима.
37. Сам дакле Давид назива га Господом, и откуда му је син? И многи народ слушаше га с радошћу.
38. И говораше им у науци својој: чувајте се књижевника који иду у дугачкијем хаљинама, и траже да им се клања по улицама,
39. И првијех мјеста по зборницама, и зачеља на гозбама.
40. Ови што једу куће удовичке, и лажно се моле Богу дуго, биће још већма осуђени.
41. И сједавши Исус према Божијој хазни гледаше како народ меће новце у Божију хазну. И многи богати метаху много.
42. И дошавши једна сиромашна удовица метну двије лепте, које чини један кодрант.

43. И дозвавши ученике своје рече им: Заиста вам кажем: ова сиромашна удовица метну више од свију који међу у Божију хазну.

44. Јер сви метнуше од сувишка својега; а она од сиротиње своје метну све што имаше, сву храну своју.

Глава 13

1. И кад излажаше из цркве рече му један од ученика његовијех: учитељу! где какво је камење, и каква грађевина!

2. И одговарајући Исус рече му: Видиш ли ове велике грађевине? ни камен на камену не ће овдје остати који се не ће разметнути.

3. И кад сјеђаше на гори Маслинској према цркви, питаху га сама Петар и Јаков и Јован и Андрија:

4. Кажи нам кад ће то бити? и какав ће знак бити кад ће се то све свршити?

5. А Исус одговарајући им поче говорити: чувајте се да вас ко не превари.

6. Јер ће многи доћи на моје име говорећи: ја сам; и многе ће преварити.

7. А кад чујете ратове и гласове о ратовима, не плашите се; јер треба да то буде; али то још није пошљедак.

8. Устаће народ на народ и царство на царство; и земља ће се трести но свијету; и биће глади и буне. То је почетак страдању.

9. А ви се чувајте; јер ће вас предавати у судове и по зборницама биће вас, и пред краљеве и цареве изводиће вас мене ради за свједочанство њима.

10. И у свима народима треба да се најприје проповједи јеванђелије.

11. А кад вас поведу да предају, не брините се напријед шта ћете говорити, нити мислите; него што вам се да у онај час оно говорите: јер ви не ћете говорити него Дух свети.

12. А предаће брат брата на смрт и отац сина, и устаће дјеца на родитеље и побиће их.

13. И сви ће омрзнути на вас имена мојега ради. Али који претрпи до краја благо њему.

14. А кад видите мрзост опушћења, за коју говори пророк Данило, да стоји гдје не треба (који чита да разумије): тада који буду у Јудеји нека бјеже у горе;

15. И који буде на крову да не силази у кућу, нити да улази да узме што из куће своје;

16. И који буде у пољу да се не враћа натраг да узме хаљину своју.

17. Али тешко труднима и дојилицама у те дане!

18. Него се молите Богу да не буде бјежан ваша у зиму.

19. Јер ће у дане те бити невоља какова није била од почетка створења које је Бог створио до сад, и не ће ни бити.
20. И да Господ не скрати дане нико не би остао; али избранијех ради, које избра, скратио је дане.
21. Тада ако вам ко рече: ево овдје је Христос; или: ено ондје; не вјерујте.
22. Јер ће изићи лажни христоси и лажни пророци, и показаће знаке и чудеса да би преварили, ако буде могуће, и избране.
23. Али ви се чувајте: сто вам све казах напријед.
24. Али у те дане, послије те невоље, сунце ће помрчати, и мјесец своју свјетлост изгубити.
25. И звијезде ће спадати с неба и силе небеске покренути се.
26. И тада ће угледати сина човјечијега гдје иде на облацима са силом и славом великом.
27. И тада ће послати анђеле своје и сабраће избраће своје од четири вјетра, од краја земље до краја неба.
28. А од смокве научите се причи: кад се већ њезина грана помлади и стане листати, знате да је близу љето..
29. Тако и ви кад видите ово да се збива, знајте да је близу код врата.
30. Заиста вам кажем да овај нараштај не ће проћи док се ово све не збуде.
31. Небо и земља проћи ће, али ријечи моје не ће проћи.
32. А о дану томе или о часу нико не зна, ни анђели који су на небесима, ни син, до отац.
33. Пазите, стражите и молите се Богу; јер не знате кад ће вријеме настати.
34. Као што човјек одлазећи остави кућу своју, и да слугама својима власт и свакоме свој посао; и вратару заповједи да стражи.
35. Стражите дакле; јер не знате кад ће доћи господар од куће, или у вече или у поноћи или у пијетле или ујутру;
36. Да не дође изненада и да вас не нађе а ви спавате.
37. А што вам кажем, свима кажем: стражите.

Глава 14

1. Бијаху пак још два дана до пасхе и до дана пријеснијех хљебова; и тражаху главари свештенички и књижевници како би га из пријеваре ухватили и убили.
2. Али говораху: Не о празнику, да се не би народ побунио.

3. И кад бијаше он у Витанији у кући Симона губавога и сјеђаше за трпезом, дође жена са скленицом многоцјенога мира чистога нардова, и разбивши скленицу љеваше му на главу.
4. А неки се срђаху говорећи: За што се то миро просипа тако?
5. Јер се могаше зањ узети више од триста гроша и дати сиромасима. И викаху на њу.
6. А Исус рече: Оставите је; шта јој сметате? она учини добро дјело на мени.
7. Јер сиромаше имате свагда са собом, и кадгод хоћете можете им добро чинити; а мене немате свагда.
8. Она што може, учини: она помаза напријед тијело моје за упок.
9. Заиста вам кажем: гдје се год успроповиједа јеванђелије ово по свему свијету, казаће се и то за спомен њезин.
10. И Јуда Искариотски, један од дванаесторице, отиде ка главарима свештеничкијем да им га изда.
11. А они чувши обрадоваше се, и обрекоше му новце дати: и тражаше згоду да га изда.
12. И у први дан пријеснијех хљебова, кад клаху пасху, рекоше му ученици његови: Гдје ћеш да идемо да ти зготовимо пасху да једеш?
13. И посла двојицу од ученика својијех и рече им: Идите у град, и срешће вас човјек који носи воду у крчагу; идите за њим,
14. И гдје уђе кажите господару од оне куће: учитељ вели: гдје је гостионица гдје ћу јести пасху с ученицима својијем?
15. И он ће вам показати велику собу прострту готову: ондје нам зготовите.
16. И изиђоше ученици његови, и дођоше у град, и нађоше као што им каза, и уготовише пасху.
17. И кад би у вече, дође са дванаесторицом.
18. И кад сјеђаху за трпезом и јеђаху рече Исус: Заиста вам кажем: један од вас, који једе са мном, издаће ме.
19. А они се забринуше, и стадоше говорити један за другијем: Да не ја? и други: Да не ја?
20. А он одговарајући рече им: Један од дванаесторице који умочи са мном у здјелу.
21. Син човјечиј дакле иде као што је писано за њега; али тешко ономе човјеку који изда сина човјечијега; боље би му било да се није родио онај човјек.
22. И кад јеђаху узе Исус хљеб и благословивши преломи га, и даде им, и рече: узмите, једите; ово је тијело моје.
23. И узе чашу и давши хвалу даде им; и пише из ње сви.

24. И рече им: Ово је крв моја новог завјета која ће се пролити за многе.
25. Заиста вам кажем: више не ћу пити од рода виноградскога до онога дана кад ћу га пити новог у царству Божијему.
26. И отпојавши хвалу изиђоше на гору Маслинску.
27. И рече им Исус: Сви ћете се ви саблазнити о мене ову ноћ; јер је писано: ударићу пастира и овце ће се разбјећи.
28. Али по васкрсенију својему ја идем пред вама у Галилеју.
29. А Петар му рече: Ако се и сви саблазне, али ја не ћу.
30. И рече му Исус: Заиста ти кажем: ноћас док двапут пијетао не зајјева три пута ћеш ме се одрећи.
31. А он још већма говораше: Да бих знао с тобом и умријети не ћу те се одрећи. Тако и сви говораху.
32. И дођоше у село које се зове Гетсиманија, и рече ученицима својијем: Сједите овдје док ја идем да се помолим Богу.
33. И узео са собом Петра и Јакова и Јована, и забрину се и поче тужити.
34. И рече им: жалосна је душа моја до смрти; почекајте овдје, и стражите.
35. И отишавши мало паде на земљу, и мољаше се да би га мимоишао час ако је могуће.
36. И говораше: Ава оче! све је могуће теби; пронеси чашу ову мимо мене; али опет не како ја хоћу него како ти.
37. И дође и нађе их гдје спавају, и рече Петру: Симоне! Зар спаваш? Не може ли једнога часа постражити?
38. Стражите и молите се Богу да не паднете у напаст; јер је дух срчан али је тијело слабо.
39. И опет отишавши помоли се Богу оне исте ријечи говорећи.
40. И вративши се нађе их опет гдје спавају; јер им бијаху очи отежале; и не знадијаху шта би му одговорили.
41. И дође трећи пут, и рече им: Једнако спавате и почивате; доста је; дође час; ево се предаје син човјечиј у руке грјешницима.
42. устаните да идемо; ево издајник се мој приближи.
43. И одмах док он још говораше, дође Јуда, један од дванаесторице, и с њим људи многи с ножевима и с кољем од главара свештеничкијех и од књижевника и старјешина.
44. А издајник његов даде им знак говорећи: Кога ја цјеливам онај је: држите га, и водите га чувајући.
45. И дошавши одмах приступи к њему, и рекне: Рави! рави! и цјелива га.

46. А они метнуше руке своје нањ и ухватише га.
47. А један од онијех што стајаху ондје извади нож те удари слугу поглавара свештеничкога, и одсијече му ухо.
48. И одговарајући Исус рече им: Као на хајдука изишли сте с ножевима и с кољем да ме ухватите,
49. А сваки дан сам био код вас у цркви и учио, и не ухватисте ме. Али да се збуде писмо.
50. И оставивши га ученици сви побјегоше.
51. И за њим иђаше некакав младић огрнут платном по голу тијелу; и ухватише онога младића.
52. А он оставивши платно го побјеже од њих.
53. И доведоше Исуса к поглавару свештеничкоме; и стекоше се к њему сви главари свештенички и књижевници и старјешине.
54. И Петар иде за њим из далека до у двор поглавара свештеничкога, и сјеђаше са слугама, и гријаше се код огња.
55. А главари свештенички и сва скупштина тражаху на Исуса свједочанства да га убију; и не нађоше;
56. Јер многи свједочаху лажно на њега и свједочанства не бијаху једнака.
57. И једни уставши свједочаху на њега лажно говорећи:
58. Ми смо чули гдје он говори: ја ћу развалити ову цркву која је рукама начињена, и за три дана начинићу другу која не ће бити рукама начињена.
59. И ми ово свједочанство њихово не бијаше једнако.
60. И уставши поглавар свештенички на сриједу запита Исуса говорећи: Зар ништа не одговараш што ови на тебе свједоче?
61. А он мучаше и ништа не одговараше. Опет поглавар свештенички запита и рече му: Јеси ли ти Христос, син благословенога?
62. А Исус рече: Јесам; и видјећете сина човјечијега гдје сједи с десне стране силе и иде на облацима небескијем.
63. А поглавар свештенички раздрије своје хаљине, и рече: шта нам требају више свједоци?
64. чуште хулу на Бога; шта мислите? А они сви казаше да је заслужио смрт.
65. И почеше једни пљувати нањ, и покривати му лице, и ћушати га, и говорити му: Прореци; и слуге га бијаху по образима.
66. И кад бијаше Петар доље на двору, дође једна од слушкиња поглавара свештеничкога,

67. И видјевши Петра гдје се грије погледа на њ и рече: И ти си био с Исусом Назарећанином.
68. А он се одрече говорећи: Не знам нити разумијем шта ти говориш. И изиђе на поље пред двор: и пијетао зацјева.
69. И опет кад га видје слушкиња, поче говорити онима што стајаху ондје: Овај је од њих.
70. А он се опет одрицаше. И мало за тијем опет они што стајаху ондје рекоше Петру: Ва истину си од њих; јер си Галилејац, и говор ти је онакови.
71. А он се поче клети и преклињати: Не знам тога човјека за кога ви говорите.
72. И други пут зацјева пијетао. И опомену се Петар ријечи што му рече Исус: Док пијетао двапут не зацјева одрећи ћеш ме се трипут. И стаде плакати.

Глава 15

1. И одмах у јутру, учинише вијећу главари свештенички са старјешинама и књижевницима, и сав сабор, и свезавши Исуса одведоше га и предадоше Пилату.
2. И упита га Пилат: јеси ли ти цар Јудејски? А он одговарајући рече му: Ти кажеш.
3. И тужаху га главари свештенички врло.
4. А Пилат опет упита га говорећи: Зар ништа не одговараш? Гледај шта свједоче на тебе.
5. Али Исус више не одговори ништа тако да се дивљаше Пилат.
6. А о сваком празнику пушташе им по једнога сужња кога искаху.
7. А бијаше један затворен, по имену Варава, са својијем другарима који су у буни учинили крв.
8. И повикавши народ стаде искати што им свагда чињаше.
9. А Пилат им одговори говорећи: Хоћете ли да вам пустим цара Јудејскога?
10. Јер знадијаше да су га из зависти предали главари свештенички.
11. Али главари свештенички подговорише народ боље Вараву да ишту да им пусти.
12. А Пилат опет одговарајући рекне им: А шта хоћете да чиним с тијем што га зовете царем Јудејскијем?
13. А они опет повикаше: Распни га.
14. А Пилат им рече: А какво је зло учинио? А они иза гласа викаху: Распни га.

15. А Пилат желећи угодити народу пусти им Вараву, а Исуса шибавши предаде да га разапну.
16. А војници га одведоше у судницу, и сазваше сву чету војника,
17. И обукоше му скерлетну кабаницу, и оплетавши вијенац од трња метнуше нањ.
18. И почеше му називати Бога говорећи: Помоз, Бог, царе Јудејски!
19. И бијаху га по глави трском, и плјуваху нањ, и падајући на кољена поклањаху му се.
20. И кад му се наругаше, свукоше с њега скерлетну кабаницу, и обукоше га у његове хаљине и изведоше га да га разапну.
21. И нагјераше некога Симона из Кирина, оца Александрова и Руфова, која иђаше из поља, да му понесе крст.
22. И доведоше га на мјесто Голготу, које ће рећи: коштурница.
23. И даваху му да није вино са смирном, а он не узе.
24. И кад га разапеше, раздијелише хаљине његове бацајући коцке за њих ко ће шта узети.
25. А бијаше сахат трећи кад га разапеше.
26. И бијаше натпис његове кривице написан: Цар Јудејски.
27. И с њим распеше два хајдука. једнога с десне а једнога с лијеве стране њему.
28. И изврши се писмо које говори: И метнуше га међу злочинце.
29. И који прилажаху хуљаху нањ машући главама својима и говорећи: Аха! ти што цркву разваљујеш и за три дана начињаш!
30. Помози сам себи и сиђи с крста.
31. Тако и главари свештенички с књижевницима ругаху се говорећи један другоме: Другима помаже, а себи не може помоћи.
32. Христос цар Израилев нека сиђе сад с крста да видимо, па ћемо му вјеровати. И они што бијаху с њим разапети ругаху му се.
33. А у шестоме сахату би тама по свој земљи до сахата деветога.
34. И у деветоме сахату повика Исус иза гласа говорећи: Елои! Елои! лама савахтани? које значи: Боже мој! Боже мој! за што си ме оставио?
35. И неки од онијех што стајаху ондје чувши то говораху: Ено зове Илију.
36. А један отрча те напуни сунђер оцта, па натакнувши на трску појаше га говорећи: Станите да видимо хоће ли доћи Илија да га скине.
37. А Исус повика иза гласа, и издахну.
38. И завјес црквени разадрије се на двоје с врха до на дно.

39. А кад видје капетан који стајаше према њему да с таком виком издахну, рече: Заиста човјек овај син Божиј бјеше.
40. А бијаху и жене које гледаху из далека, међу којима бјеше и Марија Магдалина и Марија Јакова малога и Јосије мати, и Соломија,
41. Које иђаху за њим и кад бјеше у Галилеји, и служаху му; и друге многе које бијаху дошле с њим у Јерусалим.
42. И кад би у вече (јер бијаше петак. то јест уочи суботе),
43. Дође Јосиф из Ариматеје, поштен савјетник, који и сам царства Божијега чекаше, и усуди се те уђе к Пилату и заиска тијело Исусово.
44. А Пилат се зачуди да је већ умр'о; и дозвавши капетана запита га: Јели давно умр'о ?
45. И дознавши од капетана, даде тијело Јосифу
46. И купивши платно, и скинувши га, обави платном, и метну га у гроб који бјеше усјечен у камену, и навали камен на врата од гроба.
47. А Марија Магдалина и Марија Јосијина гледаху гдје га метаху.

Глава 16

1. И пошто прође субота, Марија Магдалина и Марија Јаковљева и Соломија купише мириса да дођу и да помажу Исуса.
2. И врло рано у први дан недјеље дођоше на гроб око сунчаног рођаја,
3. И говораху међу собом: Ко ће нам одвалити камен од врата гробнијех?
4. И погледавши видјеше да камен бјеше одваљен: јер бјеше врло велики.
5. И ушавши у гроб видјеше младића обучена у бијелу хаљину гдје сједи с десне стране; и уплашише се.
6. А он им рече: Не плашите се, Исуса тражите Назарећанина распетог; уста, није овдје, ево мјесто гдје га метнуше.
7. Него идите кажите ученицима његовијем и Петру да пред вама отиде у Галилеју: тамо ћете га видјети као што вам рече.
8. И изишавши побјегоше од гроба; јер их ухвати дрхат и страх; и никоме ништа не казаше, јер се бојаху.
9. А Исус уставши рано у први дан недјеље јави се најприје Марији Магдалини, из које је истјерао седам ђавола.
10. А она отиде те јави онима што су били с њим, који плакаху и ридаху.
11. И они чувши да је жив и да га је она видјела не вјероваше.
12. А по том јави се на путу двојици од њих у другој облици, кад су ишли у село.
13. И они отишавши јавише осталима; и ни њима не вјероваше.

14. А најпослије јави се кад њих једанаесторица бијаху за трпезом, и прекори их за њихово невјерје и тврђу срца што не вјероваше онима који су га видјели да је устао;

15. И рече им: Идите по свему свијету и проповједите јеванђелије свакоме створењу.

16. Који узвјерује и покрсти се, спашће се; а ко не вјерује, осудиће се.

17. А знаци онима који вјерују биће ови: именованом мојијем изгониће ђаволе; говориће новијем језицима; .

18. узимаће змије у руке; ако и смртно што попију, не ће им наудити; на болеснике метаће руке, и оздрављаће.

19. А Господ пошто им изговори узе се на на небо, и сједе Богу с десне стране.

20. А они изиђоше и проповиједаше свуда, и Господ их потпомага, и ријеч потврђива знацима који су се по том показивали. Амин.

// [Пројекат Растко](#) / [Богословље](#) / [Нови завјет](#) //
[[Промена писма](#) | [Претраживање](#) | [Мапа Пројекта](#) | [Контакт](#) | [Помоћ](#)]